

- формування традицій колективу;
- удосконалення умов праці членів колективу. створення умов для підвищення рівня комфортності педагогів та збереження позитивних взаємин між керівником та педагогами;
- удосконалення стилю керівництва з урахуванням особливостей колективу;
- удосконалення організаційних форм управління;
- проведення спеціальних тренінгів для підвищення згуртованості колективу та формування навичок роботи у команді, тренінгів особистісно-професійного зростання;
- розвиток комунікативної культури та навичок спілкування членів педагогічного колективу;
- підвищення рівня психолого-педагогічної компетентності керівника до реалізації управлінської функції щодо формування соціально-психологічного клімату.

Отже, формування сприятливого психологічного клімату в педагогічному колективі є одним із головних завдань керівника загальноосвітнього навчального закладу. Це пояснюється впливом цього феномена як на якість професійного життя і професійної діяльності педагогів, стан професійного здоров'я педагогів, так і ефективність навчально-виховного процесу. Стан психологічного клімату в педагогічному колективі може розглядатися як один з індикаторів ефективності діяльності керівника загальноосвітнього навчального закладу.

Література

1. Воднік В. Структура соціально-психологічного клімату колективу, шляхи його регуляції та формування / В. Воднік // Бюлетень. — 2010. — № 5. — С. 36-38.
2. Волкова Н.П. Соціально-психологічний клімат у педагогічному колективі / Н.П. Волкова. — К. : Академія. — 2001. — 460 с.
3. Карамушка Л.М. Психологія управління : [навчальний посібник] / Л.М. Карамушка. — К. : Міленіум, 2003. — 344 с.
4. Орбан-Лембрик Л.Е. Основи психології управління : [монографія] / Л.Е. Орбан-Лембрик. — Івано-Франківськ : «Плай», 2011. — 426 с.
5. Петровский А.В. Личность. Деятельность. Коллектив / А.В. Петровский. — М. : Педагогика, 1982. — 363 с.

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У ФОРМУВАННІ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ СЕРЕД СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Новак О.В., Андрейко С.С.

Медичний коледж Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія»

Здоров'я людини належить до провідних проблем суспільства. Успішний розвиток суспільства можливий тільки при наявності здорових людей в ньому, особливо молодого покоління, що є показником фізичного і морального стану суспільства[4].

Здоров'я — це природний стан організму, обумовлений нормальним функціонуванням всіх його органів і систем. Здоров'я людини забезпечує її повноцінне життя , яке складається з гарного самопочуття, енергійнос-

ті, бадьорості, високої працездатності, упевненості у собі, наполегливості у досягненні своєї мети [1].

Залежить здоров'я людини від багатьох факторів і генетичних особливостей, від умов, способу та стилю життя, від навколишнього середовища.

Запорукою фізичного і морального здоров'я — є здоровий спосіб життя [1].

Якою б досконалою не була медицина, вона не в змозі позбавити нас від всіх хвороб. Кожен — сам творець свого здоров'я, за яке необхідно боротися з раннього дитинства і протягом всього життя. Для цього необхідно вести активний здоровий спосіб життя, який складається з таких основних компонентів: правильний режим праці і відпочинку, заняття фізкультурою і спортом, загартування, особиста гігієна, раціональне харчування, відсутність шкідливих звичок [2]. Важливо розвивати ці принципи життя серед молоді. Велику групу молодого покоління складають студенти. Студенти являють собою індивідуальну соціальну групу, для якої характерні певні умови життя, праці, побуту, соціальної поведінки і психології [5]. Разом з тим студентська молодь відноситься до групи ризику, що пов'язано з високим розумовим навантаженням, підвищеною емоційністю, певними умовами проживання, негативною дією соціальних факторів. Все це призводить до погіршення адекватності студентів, наслідком чого є виникнення медичних і соціально — психологічних проблем [2]. Тому робота по формуванню здорового способу життя студентської молоді є дуже важливою, необхідною, багатогранною, є запорукою здоров'я молодого покоління. Велика роль в досягненні успіхів в цьому питанні належить викладацькому складу навчальних закладів.

Сам викладач повинен бути взірцем здорового способу життя, що відображається в його культурі спілкування зі студентами й колегами, в його зовнішньому вигляді, його звичках, відношенню до життя, його професіоналізмі. Викладачі навчальних закладів повинні постійно приділяти увагу питанням ведення здорового способу життя при спілкуванні зі студентами під час лекцій, практичних занять, зустрічей куратора зі студентами, під час відвідування гуртожитків, бесід, проведення конференцій, виробничої практики. Особливо це важливо при підготовці медичних та педагогічних працівників, які в майбутньому будуть виконувати роль носіїв інформації і пропаганди здорового способу життя в суспільстві.

Викладачі вищої школи, які є активними учасниками збереження та зміцнення здоров'я на державному, суспільному і особистому рівні, повинні в процесі своєї професійної діяльності формувати готовність студентів до таких напрямків діяльності як здоров'язберігаюча та здоров'ятворча діяльність. Використовуючи різні форми організаційно — виховної, волонтерської роботи, нових технологій щодо збереження власного здоров'я і навколишнього середовища, відповідні соціальні умови, за яких студенти зможуть взяти на себе відповідальність за дії, вчинки, справу щодо ведення і вдосконалення здорового способу життя [3].

Необхідність формування здорового способу життя студентів, збереження і зміцнення їхнього здоров'я визначається об'єктивно існуючою проблемою суспільства в підготовці фізично здорових, енергійних, висококультурних, конкурентно — здатних фахівців, готових до високоінтелектуальної професійної діяльності.

Література

1. Апанасенко Г.Л. Валеологія як наука// Валеологія, 1996 — №1 — С.2-9.
2. Бондаренко З.П. Формування здорового способу життя студентів як психолого — педагогічна проблема вищої школи //Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Педагогічні науки, 2015 — №1(9) — С.51-58.
3. Гусак П.М. Відповідальне ставлення до здоров'я: Теорія та технологія: монографія /П.М. Гусак, Н.В. Зимовець, В.С. Петрович:За ред. П.М. Гусака — Луцьк: ВАТ «Волиноблдрукарня», 2009-252с.
4. Ждан В.М. Вагомість та актуальність проблеми формування здорового способу життя студентської молоді/В.М. Ждан, В.М. Бобирьов, О.В. Шешукова, О.М. Нетудихата// Матеріали всеукраїнської навчально — методичної конференції «Формування здорового способу життя студентів медиків засобами освіти» — Полтава, 2011 — с.3-4.
5. Міхеєва Л.І Особливості формування здорового способу життя у молодого покоління / Л.І. Міхеєва //Український науковий журнал -N3- С.318.

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО СТВОРЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖНОГО СЕРЕДОВИЩА В ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ.

*Пищита В.Ю., Новописьменний С. А.
Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка*

Основна мета сучасної школи полягає у формуванні здорової особистості. Здорової, як фізично, так і духовно. Тому кожна школа сьогодні шукає свій шлях змін у просторі покращення якості освіти та виховання.

Колись метою школи було навчити якомога більше людей читати та писати. Зараз це рівень початкової школи. А загальні цілі — зовсім інші. У школі викладається безліч предметів, але інформаційний простір сьогодні майже безмежний (телебачення, радіо, Інтернет), тому вчитель перестає бути єдиним джерелом знань. А метою сучасної школи є підготовка дітей до життя. Кожен учень має отримати під час навчання знання, що знадобляться йому в майбутньому житті. Здійснення означеної мети можливе за умови запровадження технологій здоров'язберігаючої педагогіки.

Учитель, володіючи сучасними педагогічними знаннями, при постійній взаємодії з учнями, їхніми батьками, медичним працівником та шкільним психологом, повинен планувати й організовувати свою діяльність з урахуванням пріоритетів збереження та зміцнення здоров'я всіх суб'єктів педагогічного процесу [2].

Чому ми звертаємось сьогодні до теми здоров'язбереження у школі?

Тому що здоров'я дітей — одне з основних джерел щастя, радості і повноцінного життя батьків, вчителів, суспільства в цілому. Для України головною проблемою, яка пов'язана з майбутнім держави, є збереження і зміцнення здоров'я дітей та учнівської молоді. Турботу викликає різке погіршення стану фізичного та розумового розвитку підростаючого покоління, зниження рівня народжуваності й тривалості життя, зростання смертності, особливо дитячої, а також відсутність мотивації до збереження та зміцнення здоров'я.

З кожним роком по Україні спостерігається погіршення стану здоров'я дітей: хворобливість, відхилення в роботі внутрішніх органів, 90%